

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за една година е 30 сребърни гроша, а за тѣхъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе се ся прѣма за 20 гр. рубли-та за 16 гр. и франкъ-та за 4 $\frac{1}{2}$ гр. Спо по четвованіи-та трѣба всякога да ся прѣдплатени и да ся испращатъ въ полицѣ, въ грунѣ, или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулове) на Редакторъ-та у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія ся вѣштыаватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 12 ІУЛІЙ 1879.

Брой 28.

ИЗВѢСТІЕ.

Понеже нѣкои отъ настоятели-тъ ни ся оплакватъ че спомоществователи-тъ не искали да плащатъ въ рубли споредъ цѣнъ-тъ забѣлѣженъ въ "Зорницѣ," извѣстлямы имъ че, за облекченіе въ трудове-тъ имъ, цѣна-та на вѣстникъ-тъ за шестъ мѣсеца ще бѣде $\frac{3}{4}$ было меджидіе, и тѣ можатъ да прѣиматъ и други сребърны пары, споредъ текущъ-тъ имъ цѣнъ, сравненъ съ текущъ-тъ цѣнъ на меджидіе-то, въ мѣсто-то дѣто живѣятъ.

Искренно благодаримъ на почитаемы-тъ си настоятели за трудове-тъ, които полагаютъ за да увеличатъ число-то на спомоществователи-тъ на "Зорницѣ," и молимъ ги да ни проводятъ, колкото е възможно по-скоро, спомоществованіи-та за идущы-тъ шестъ мѣсеца отъ текущъ-тъ годинъ.

"ПРИМИРЪТЕ СЯ СЪ БОГА." (1)

1.

Явно е че сегашны-тъ отношенія между Бога и повечето чловѣцы не сѣ задоволителны. Богъ самъ явява че той не е задоволенъ отъ тѣзи отношенія; и чловѣци-тъ сѣщо добръ познаватъ че отношенія-та имъ къмъ Бога не сѣ такыва каквыто трѣба да сѣ. По причинъ на тѣзи нередовны отношенія, Богъ ся отнася строго къмъ чловѣцы-тъ, и чловѣци-тъ уѣщатъ въ сѣрдца-та си едно съпротивленіе къмъ Бога.

Добръ ли е щото отношенія-та между Бога и чловѣцы-тъ да сѣ такыва? Не, никакъ; защото всѣкой може да види че чловѣци-тъ ще бѣдѣтъ окаяни до като тѣ не ся примирятъ съ Бога. Тѣ сѣ подчинени на власть-тъ му, кой-то тѣ не можатъ нито да избѣгнѣтъ нито да отхвърлятъ. Чловѣци-тъ можатъ да възстанѣтъ противъ Бога, да отхвърлятъ низсканія-та му, да изявятъ че сѣ независими отъ него, и даже да откажатъ само-то му еществованіе; но, вопрѣкъ всяко това, тѣ не сѣ въ състояніе, по никой начинъ, да противостоятъ на волю-тъ му. Тѣ сѣ въ рѣцѣ-тъ Божіи, и той ще ся относѣ къмъ тѣхъ както нему ся види добро и право; и той имъ е обявилъ че, ако не ся примирятъ съ него, тѣ ще погынѣтъ.

Това като е тѣй, нека непытамы по кой-тъ причинъ отношенія-та между Бога и чловѣцы-тъ не сѣ задоволителны. Нека потыремъ защо има такова отчужденіе между тѣхъ и да видимъ кой е отговоренъ за това отчужденіе? Явна е че за това отчужденіе или Богъ е отговоренъ или чловѣци-тъ.

Прочее, Богъ отговоренъ ли е за това отчужденіе? Небесныя Царъ не е ли на-

клоненъ да ся примирѣ съ земны-тъ си подданицы, и дава ли имъ причаждъ да ся гнѣватъ и да му противостоятъ? Да ли управленіе-то му е притѣснително, и дали законъ-тъ му сѣ несправедливъ? Богъ показва ли себе си неаклопенъ да ся примирѣ съ подданицы-тъ си? Въздыга ли ся той до толкова щото тѣ да не можатъ да го приближатъ; или имъ ся явява само за да имъ нанесѣ тежки наказания? Не; Богъ не ся отнася къмъ чловѣцы-тъ по този начинъ. Напротивъ той е изявилъ по най-убѣдителенъ начинъ, че той не само че не е алъ расположенъ къмъ земны-тъ си подданицы, — но че е и наскѣрбенъ за дѣто сѣществувѣ такова отчужденіе помежду тѣхъ и него; че той искрено желѣе щото това отчужденіе да прѣстане; че той не иска щото тѣзи непрѣтѣлскы отношенія да сѣществуватъ вече; и, наконецъ, че той е направилъ всечко за да ся примирятъ чловѣци-тъ съ него.

Нека прочетемъ съ вниманіе царекото му провъзглашеніе, а тогава да сѣдимъ да ли Богъ е отговоренъ за това отчужденіе между чловѣцы-тъ и него; а, напротивъ, дали той не е направилъ всечко за да примирѣ чловѣцы-тъ съ себе си.

Богъ, въ царекото си провъзглашеніе къмъ чловѣцы-тъ, явява, *първо*, че той ги е създалъ, че той ги е снабдилъ съ тѣла толкова сгодны за нужды-тъ имъ, и че той ги е надарилъ съ такыва изрядны способности щото ги е възвысилъ надъ всякы-тъ други животны. Богъ явява че понеже той е създалъ чловѣцы-тъ и ги е надарилъ съ такыва изрядны евоетства, той трѣбваше да ся грыжи за тѣзи свои създания, и че той за това ги е подчинилъ подъ такыва законы щото да прѣдопозаватъ тѣлеснѣ-тъ имъ направѣ отъ болести и нравственны-тъ и умственны-тъ имъ евоетства отъ развращеніе. Богъ утвърдява че, като единъ мѣдръ и добродѣтеленъ Създатель, той трѣбваше да направѣ такыва законы, които ако бы да ся испѣлняватъ, ще обогородяватъ и възвышаватъ чловѣцы-тъ.

Какво можемъ да кажемъ тогава противъ тѣзи Божіи думы? Не сѣ ли тѣ истинны? Крака-та, които ны носѣтъ къ дѣто некамы; рѣцѣ-тъ, които тѣй точно испѣлняватъ волю-тъ ни; чувства-та, които тѣй постоянно служатъ за удовольствіе-то ни; умъ-тъ, кой-то ни помага да придобывамы знаніе и почести; съвѣсть-та, кой-то ны снабдява съ нравственны познанія — всякы-тъ тѣзи не сѣ ли Божіи дарове? Това като е тѣй, не бѣше ли право за Бога да ся трудѣ да ны прѣдопозавъ отъ да злоупотребяваны тѣзи безцѣнны дарове? Ако Богъ да бы позволилъ на чловѣцы-тъ да повреждатъ тѣла-та си, да развращаватъ умове-тъ си, да оскверняватъ съвѣсти-тъ си, и ако да не бы имъ запрѣтилъ да постѣживатъ

така безумно, щѣше ли да е той добръ и мѣдръ Създатель? Не; слѣдовательно той трѣбваше да ны насѣрдчава къмъ добро-то съ обѣщанія-та си и да ны прѣдопозавъ отъ зло-то съ заплашванія-та си, т. е. той трѣбваше да ны подчини на нѣкои законы.

Богъ явява, *второ*, въ царекото си провъзглашеніе къмъ чловѣцы-тъ, че той, побуденъ отъ любовь-тъ си и водимъ отъ мѣдрость-тъ си, даде на чловѣцы-тъ нѣкои законы, споредъ които чловѣци-тъ трѣба да употребяватъ дарбы-тъ, които сѣ прѣли отъ него. Той изявява че тѣзи законы сѣ такыва, щото чловѣци-тъ да не сѣ ограничени въ дѣла-та си повече отъ колкото е нужно за опазваніе-то на тѣзи дарбы; че никое дѣйствіе, което не бы повредило дарбы-тъ имъ, не имъ ся е запрѣтило, и че никой длѣжность, испѣлненіе-то на кой-то бы было полезно за чловѣка, не ся е изоставила. Той изявява че помежду тѣзи заповѣди не може да ся намѣри нито една, която да е бесполезна, несправедлива или притѣснителна; че мѣдрость-та му не е могла да измысли по мѣдры законы, и че любовь-та му не е могла да прѣдложи по-полезны заповѣди.

Богъ ясно явява че той не е наложилъ врѣхъ чловѣка нито бесполезнѣ заповѣди нито излишнѣ длѣжность.

Какво можемъ да кажемъ противъ това Божіе обявленіе? Истинно ли е или не? Нека разгледамы добръ този въпросъ. Помежду заповѣди-тъ Божіи можемъ ли ный да намѣримъ единъ, който да е притѣснителна? Коя отъ Божіи-тъ заповѣди трѣба да ся унищожи? Коя отъ тѣхъ е противна на частно-то ни благосостояніе, или на истинны-тъ интересы на общество-то, или на най-высоко-то благополучіе на единъ народъ? Нито една; и ный трѣба да исповѣдамы че ако да испѣлнявахмы точно всякы-тъ тѣзи Божіи заповѣди, то ный щѣхмы да смы по-умни, по-честити и по-благородни.

Не пытай за себе си дали грѣхъ-тъ тя искушава или не, но пытай владѣ ли грѣхъ-тъ надъ тебе или не.

Скѣпоцѣнны-тъ камъни и въ калъ-тъ сѣ скѣпоцѣнны, а калъ-та и на небо-то да ся дигле, пакъ си е калъ.

Единъ Китайскы Христіанинъ въ едно Христіанско събраніе проповѣдалъ само върху душъ-тъ, "Иди." "Оставѣте бащѣ, майкѣ, прѣятѣли, нивѣ, и идѣте да проповѣдате; защото малцина сѣ проповѣдници-тъ въ свѣтъ-тъ. Но дѣ трѣба да идѣмъ? Да идѣмъ на море-то; тамъ ще намѣримъ рыбы и голѣмы и малкы; но голѣмы-тъ ся намѣрватъ на дѣното. Да идѣмъ по планины-тъ, за да търсѣмъ изгубены-тъ овцы; тамъ ще сръщѣемъ львовъ, тигры и змиѣ, но тамъ

ще намѣримъ и изгубены-тъ овцы. Да идѣмъ на лозіе-то да работимъ и на шивѣ-тъ да посѣемъ. Да идѣмъ на тържище-то за да поканимы госіе на Господаръ-тъ. Да идѣмъ на бойно-то поле, за да ся біемъ и да ся боримъ съ диаволъ-тъ и послѣ да ся върнемъ побѣдоносни.

Повпросѣте отъ Господаръ-тъ Петровъ-тъ мрежѣ за да ловите рыбы-тъ, Давидъ-тъ гегѣ за да карате овцы-тъ, Гедеоновъ-тъ свѣщъ за да освѣтите тѣмны-тъ мѣста, Евангелско-то семе за да прорастите ишеницѣ безъ кѣклицѣ, Моисеевъ-тъ жезлъ за да раздѣлите воды-тъ, мѣди-тъ змиѣ за да ся прѣдпазвате отъ свѣтскы-тъ змиѣ, Давидовъ-тъ пращѣ за да поборите исполнскы-тъ си врагове, и Св. Духа за да ся не бонте отъ нищо. Ако придобывѣмъ всякы-тъ тѣзи, можемъ да идѣмъ дѣто щѣмъ."

Туй словце, нанстипѣ, мѣчно ся тѣлкува; но оиѣзи, които мыслятъ върху него, ще открѣхатъ важны истинны.

Сѣръ Уилфредъ Ласкитъ пише въ Англійско-то еписаніе *Деветнадесятый Вѣкъ* за описвателны-тъ питіета: "Никой не обѣща чрѣзмѣрность; но при всяко това общопрѣето е че всѣкой единъ народъ шѣ описвателны питіета повече отколкото е нужно и полезно. Тѣй напри-мѣръ, въ Англіѣ, единъ образованъ Държавѣ, ся иждивяватъ ежегодно повече отъ 140,000,000 ан. лары за описвателны питіета, отъ които не само чене виждамы никакѣ ползѣ по добывамы и вредѣ. Ако такыва питіета бѣхъ безвредны, то щѣхмы да земѣмъ горѣказаното количество просто като излишны народны разноски; но като разсѣдимъ, ный ще видимъ че пѣніе-то на такова огромно количество описвателны питіета е най-голѣмъ-тъ изворъ на прѣстѣпленія и на сиромашество-то."

ЕДИНСТВО-ТО НА ЧЛОВѣЧЕСКЫ-ТЪ РОДЪ.

Една отрасль на естественны-тъ науки ся нарича анѣронометрія или чловѣкомѣрія и ся занимава особенно съ измѣрваніе разны-тъ части на тѣло-то. Тѣзи наука зима чловѣцы отъ разны народности за да ги мѣри, сравнява тѣзи мѣрки помежду имъ, и послѣ отъ разлики-тъ и прилики-тъ имъ извлѣча важны заключенія. Тѣзи наука въ днешно врѣме доста напѣрѣва и много отъ свѣдѣнія-та, които придобыва отъ разны страны, сѣ любопытны и клонятъ да потвърдятъ единство-то на чловѣческы-тъ родъ.

Д-ръ Вайсбахъ, главный-тъ лѣкаръ на Австрійскѣ-тъ болницѣ въ Цариградѣ, е мѣрилъ много чловѣцы отъ повече отъ 19 разны народности. Мѣрки-тъ, които той имъ е земалъ, доказватъ че колкото голѣма разлика и да ся намира ме-

(1) 2 Кор. 5; 20.

жду човѣчески-тъ племена въ нѣкои отношенія, въ тѣлесны-тъ имъ направи нѣма голѣма разлика. При това, тѣзи мѣрки не клонятъ да потвърждаватъ теоріи-тъ за развитіе-то. Тѣ никакъ не показватъ че такова дѣйствиѣ се върши въ сегашны-тъ врѣмена, и за това не е толкова вѣроятно че въ минжлы-тъ врѣмена човѣцп-тъ сж придобили телесны-тъ си направи чрѣзъ такова дѣйствиѣ.

Ако всички-тъ човѣци сж придобили сегашны-тъ сплетени и некусно напавени тѣлеса, чрѣзъ едно постепенно развитіе отъ единъ свѣтъ простъ напавъ, то трѣбва да вѣрваме че туй дѣйствиѣ още се продължава, и че трѣбва да се намиратъ голѣми разлики въ тѣлесны-тъ имъ направи на разны-тъ племена, които не сж достигнали до сжщъ-тъ степенъ на развитіе-то. Такива разлики, обаче, не се намиратъ у тѣхъ.

Ако гледамы растъ-тъ на човѣцп-тъ, то и най-ниски-тъ и най-высоки-тъ народи се намиратъ между необразованы-тъ племена, а образованы-тъ държатъ едно срдѣно мѣсто помежду необразованы-тъ. По высочинж-тъ си народп-тъ държатъ слѣдующий-тъ редъ, като почнемъ отъ най-высоки-тъ къмъ най-ниски-тъ: Сандвически-тъ островитяни, Кафри-тъ, Германци-тъ, Френцитѣ, Кангон-тъ, Маджари-тъ, Руманци-тъ, Китайци-тъ, Хотентоти-тъ и пр.

Колкото за гърди-тъ, Американски-тъ диваци сж най-дебели отъ всички-тъ; слѣдъ тѣхъ иджтъ разни-тъ Европейски народп, послѣ Негри-тъ, и най-послѣ жители-тъ на Источнж Азіи.

Ако бы да наредимъ главы-тъ на човѣцп отъ разни народности, споредъ голѣминж-тъ имъ, то този редъ никакъ не бы се срдѣшилъ съ редъ-тъ на сжщп-тъ народности по образование-то имъ. Главы-тъ на Патгонцы-тъ се намиратъ между най-голѣми-тъ.

Ако наредимъ народы-тъ споредъ бързинж-тъ съ којто тупа срдѣце-то, то този редъ никакъ не бы се съобразилъ съ редъ-тъ имъ по просвѣщеніе. Срдѣца-та на нѣкои дивы племена тупатъ най-бърже отъ всички-тъ, а срдѣца-та на други дивы племена тупатъ най-полека отъ всички-тъ.

Тѣзи мѣрки, ако и да не сж толкова многочисленны щото да докажатъ положително какъвъ е редъ-тъ на народности-тъ въ тѣзи отношенія, пакъ сж достаточны да докажатъ че нѣма голѣма разлика между тѣлесны-тъ устройства на разны-тъ човѣчески племена; напотивъ, тѣ доказватъ че тѣзи устройства сж въ сжщность еднаквы.

При това, тѣзи мѣрки пакъ доказватъ че разлики-тъ, които се намиратъ между човѣчески-тъ племена, мажно се изясняватъ по теоріи-тъ на развитіе-то; защото най-голѣми-тъ разлики се срдѣщатъ не помежду образованы-тъ и необразованы-тъ племена, но помежду самы-тъ необразованы. Ако образованы-тъ народи сж се развивали постепенно отъ необразованы-тъ, отъ дѣстава, че послѣдни-тъ се намиратъ, въ толкова много отношенія, посрѣдъ крайности-тъ на необразованы-тъ? На този въпросъ трѣбва отговоръ.

ЗА ЗЕМНЖ-ТЖ.

Слѣдующе-то извлечамы отъ единъ повъ учебникъ за Астрономіи-тъ:

Всекой знае че има два вида звѣзды; подвижны и неподвижны. Първы-тъ заматъ свѣтлинж-тъ си отъ слънце-то и

ся наричатъ планеты; а вторы-тъ иматъ своиъ си свѣтлинж и ся наричатъ просто звѣзды. Послѣдни-тъ приличатъ на слънце-то.

Кеплеръ, слѣдъ много трудове и опыты, доказа че наша-та земя е една планета. Отъ начало това ся е виждало доста чудно, но по-новы научны изслѣдованія сж показали че тя, освѣнъ дѣто сега е планета, едно врѣме е была и свѣтла звѣзда като слънце-то.

Ако слѣземъ 40 или 50 крака подъ повърхность-тъ на земж-тъ, ний ще намиримъ че температура-та тамъ си остава все сжща-та. Деня и ноця, зимъ и лѣтъ, всякога степенъ-та на топлинж-тъ тамъ не ся промѣнява. Ако слѣземъ по-надолу, обаче, като за примѣръ въ нѣкои дълбоки рудници, ний ще намиримъ че тамъ става повече и повече топло. Увеличеніе-то на топлинж-тъ е редовно и бързо, защото на всяки 90 крака термометръ-тъ показва единъ градусъ повече.

Въ нѣкои мѣста има кладенци, ископани съ некусны машини, повече отъ 2000 крака дълбоки; и колкото по-дълбокъ е единъ кладенецъ, толкова по-топла е вода-та му. Въ Гренелъ, близо до Паризъ, има единъ голѣмъ кладенецъ, 1794 крака дълбокъ, на който вода-та е 82° фар. топла. Въ Салзвергъ, въ Германіи, има другъ кладенецъ, 2144 крака дълбокъ, и температура-та на вода-та му е 91°, а въ Америкж има единъ другъ, на който температура-та ся вѣскачва до 180°. Ако топлина-та слѣдва тѣй да ся увеличава колкото по-дълбоко слизамы въ земж-тъ, то като стигнемъ до единъ дълбочинж отъ 20 мили, земя-та трѣбва да е зачервена отъ горѣщинж-тъ, и не много по-надолу горѣщина-та трѣбва да е достаточна да стопи каквото-и-да-е вещество. Ще ся каже че твърда-та земя е само една тѣка кора, която покрыва, тѣй да кажемъ, едно огнено море. Потоцитѣ отъ лавж, които изрыгватъ волканитѣ, сж едно доказателство че има такова море подъ крака-та ни.

Ако испытамы подробно земнж-тъ корж, то още по-добрь ще ся увѣримъ за това. Извѣстно е какъ горѣтъ вжглища-та: вжглеродъ-тъ, отъ който вжглища-та сж съставены, ся съединява съ кислорода въ въздухъ-тъ. Тѣй сжщо е извѣстно че нѣкои по-рѣдки вещества, като силиконъ, и нѣкои метали, като магнезіи, калцій и содій, сж по-вѣспалаемы отъ колкото вжглерада, и слѣдъ като пзгоряватъ, оставятъ твърды вещества. Познато е още че скалисти-тъ строеве на земж-тъ сж съставены най-повече отъ тѣзи вѣспалаемы вещества, съединены съ кислородъ; прочее, едно врѣме земята все горѣла, и твърди-тъ ѝ части не сж друго нѣщо, освѣнъ вещества, които сж останжли отъ това горѣніе. Даже и вода-та, която състои отъ водородъ, и кислородъ, е едно слѣдствие на това горѣніе. Слѣдователно, когато земя-та е горѣла, всички-тъ ѝ вещества сж были растопены, и тя трѣбва да е была една много свѣтла звѣзда. Когато това горѣніе е прѣстанжло, земята починала да истива на повърхность-тъ, и да образува единъ корж, която съ врѣме ставала повече и повече корѣва и дебела. Пара-та и газове-тъ, които сж ся образували отъ горѣніе-то, сж ся задръжали подъ корж-тъ. Тѣзи газове сж ся набирали малко по-малко, до като най-послѣ съ голѣмий-тъ си натискъ, тѣ сж поддигнали земнж-тъ горж; на нѣкои мѣста, натискъ-тъ е билъ толкова си-

ленъ, щото кора-та ся распуквала, и тѣй ся образували планины и долины; по на други мѣста натискъ-тъ на газове-тъ не е билъ много силенъ, тѣй щото е поддигалъ само малко корж-тъ и така сж ся образували хълмове. Въ нѣкои случаи дупки-тъ, отворены отъ натискъ-тъ на набраны-тъ газове, не сж ся затворили свѣтъмъ, и тѣй ся образували волкани. Послѣдни-тъ помагатъ щото да не ся отварятъ повече дупки, защото газове-тъ, като ся набержтъ близо при нѣкои отъ тѣхъ, намиратъ отворено мѣсто и излизатъ вънъ. При всичко че има такива дупки, пакъ газове-тъ, ся набиратъ до толкова щото по нѣкога иматъ сила да произведжтъ землетръсенія.

ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ НА ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

ГЛАВА VI.

(Продълженіе).

Чл. 149. — Кога се отвори Септемврийската сесия, губернска-та коммисия прѣдставя на Главний Свѣтъ списъ на всички общински заеми и на всички извънредни общински налози, които сж били гласувани отъ врѣмето на прѣмнижлата Септемврска сесия, съ показание на всички дългове и извънредни налози, които сж на гърба на всяка община.

Чл. 150. — Губернска-та коммисия, откакъ чуе заключеніето или прѣдложенія на губернатора: 1-о распрѣдѣля различнитѣ пособия за подпомаганіе, които сж внесени въ губернский бюджетъ, и на които размѣтаніето Главний Свѣтъ, не си е запазилъ; 2-о опрѣдѣлява реда, по който да се свършатъ сгради-тъ, които лѣжатъ на гърба на губернията, когато тоя редъ не е опрѣдѣленъ отъ Главний Свѣтъ; 3-о опрѣдѣлява кога и какъ да се направятъ губернскитѣ заеми, когато не е опрѣдѣлено отъ Главний Свѣтъ, опрѣдѣлява кога да се даджтъ да се работятъ общеполезнитѣ губернски сгради и градежи. Губернска-та коммисия при това е облѣчена и съ принадлежности, изброени въ таблицата, която пррви наставка № 4 на настоящий Уставъ.

Чл. 151. — Губернска-та коммисия повѣрява състояніето на архивитѣ и на движимий имотъ, който принадлежи на губернията.

Чл. 152. — Губернска-та коммисия може да нареди одного отъ членовѣ си съ послание относително до прѣдметитѣ, които влизатъ въ вѣдомството ѝ.

Чл. 153. — Въ случай на разногласіе между губернска-та коммисия и губернатора, работата може да се прѣрати до ближната сесия на Главний Свѣтъ, който ще постанови окончателно. Кога се случи да се спрѣкатъ двѣ власти, както и ако би се случило да си надмине коммисията принадлежноститѣ, Главний Свѣтъ тоя си частъ се свиква и постановява върху нѣщата, които му се подложатъ. Главний Свѣтъ ще може, ако го види за добро, да пристѣпи ещъ тогава-си да назначи нова губернска коммисия.

Чл. 154. — Членовѣ на Главнитѣ Свѣти могатъ да бжджтъ назначаеми отъ губернатора за да замѣстятъ врѣменно нѣкой околийскій началникъ.

Чл. 155. — Всички общеполезни губернски нѣща, които сж въ вѣдомството на Главнитѣ Свѣти уряджтъ се отъ

областното събрание колчимъ тѣи нѣтъ ресуватъ въ сжщото врѣме двѣ или повече гурейни. Областното събрание въ тоя случай постановява като нѣкой Главенъ Свѣтъ така, щото за да има непълнителна сила рѣшеніето му нѣма потреба отъ да бжде утвърдено отъ П. В. Султана, но просто отъ Гл. Губернаторъ.

3. За околията.

Чл. 156. — Въ всяка околия (кантонъ), освѣнъ оння, на които сѣдалището е въ сжщото врѣме и столица на губернска-та управленіе, единъ началникъ (Bailli), назначенъ отъ Гл. Губернаторъ по единъ списъкъ, който е направилъ Главний Свѣтъ съгласно съ Губернатора, и туренъ подъ властѣта на Губернатора, уздравява извършваніето на наставленията, които се отнасятъ до общинското управленіе, както и всички мѣрки отъ общъ интересъ, прѣдписани било отъ върховната власть, било отъ губернатора въ прѣдѣлитѣ на неговото вѣдомство.

Той нагажда наставленіе за административни-тъ работи, които трѣбува да бжджтъ подложени на рѣшеніе на върховната власть или на губернатора.

Той е началникъ на полицията въ околията.

Той има послание да зима, откакъ общественно-то обезпеченіе, всички мѣрки за порядкъ, каквито обстоятелствата му се видѣ да посятъ. Той може за това въ усиленъ случай, да прибѣгне до офицеритѣ които командуватъ жандармерията и милицията въ околията, да прибере повече отряди отъ жандарми, съ задълженіе да обадн за това тоя е частъ на губернатора.

Той върши особени принадлежности, които му сж дадени отъ областнитѣ кони и правилници отъ публична администрация, както и отъ правилника, който прави наставка № 5 на настоящий уставъ.

Чл. 157. Въ всяко главно мѣсто на околия и въ всѣкий градъ, дѣто живѣятъ повече отъ 4000 души, има по единъ полицейскій коммисаръ, който е помощникъ на околийскій началникъ въ работи, които се отнасятъ до общата полиция, и на кмета, въ работи, които се отнасятъ до градската и селската полиция.

Чл. 158. — Властѣта на полицейскій коммисаръ въ сѣдалището на околията се простира по цѣлата околия. Властѣта на полицейскій коммисаръ въ нѣкои други градъ простира се до дѣто околийскій началникъ го турн да наглѣдава.

Чл. 159. — Правата и длъжноститѣ на полицейскитѣ коммисари както и отношеніята имъ по службата съ жандармерията, щжтъ се уредятъ съ единъ областенъ законъ. (Слѣдва).

Една компанія за параходо, наречена "Компанія Кюнардъ," е наскоро направила 165-й си параходъ. Казва ся тѣзи компанія не е загубила нито единъ пътничкъ. Причина-та на това е че употребява всекога опитны чиновники и имъ плаща добрь, и внимава щото законитѣ ѝ да ся псгъняватъ точно.

Вѣдствие-то помежду работници-тъ въ Англіи, което е прѣобладавало прѣзъ нѣколко мѣсеца, още продължава. Въ много мѣста благотворителны-тъ комитети сж постоянно заняти въ помаганіето на сиромасы-тъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИНИ.

АНГЛИЯ И РУСИЯ.

Извличамы слѣдующе-то отъ единъ Американскій вѣстникъ:

Английско-то Правительство е дало много доказателства които утвърждаватъ че Англия ся страхува отъ Русіѣ. Тя ся страхува не отъ сегашнѣ-тѣ силѣ на Русіѣ, но отъ бѣдѣ-то ѣ распро-страненіе въ Истокъ. При вѣщо-то че много други причини сѣ ся давали за да изяснятъ и да оправдайтъ постѣпки-тѣ на Английско-то Правительство, явно е че то всѣкога ся е побуждало отъ страхо-ве-тѣ които Русіѣ му е задавала. Така напри-мѣръ, въ вѣмѣ на послѣднѣ-тѣ Русско-Турекъ войнѣ, когато една Ан-глийска флота ся испрати въ Мрамор-но море, Английско-то Правительство каза че ѣ праца за да пазѣ Англий-скы-тѣ подданици въ Цариградъ, но всѣкой знаеше че Англия направи това само отъ страхъ, както най-послѣ-та сама исповѣда че цѣль-тѣ ѣ бѣше да одѣр-жи Русіѣ вънъ отъ Цариградъ. По-послѣ-та занима Кипръ, ужъ че той бѣше многоцѣненъ за неѣ, но на дѣло зашто Русіѣ бѣше спечелила Карсъ.

Слѣдъ нѣколко вѣмѣ Англия отвори войнѣ съ Авганистанъ, война която тя нарочно прѣдизвика, подъ прѣдлогъ, пър-во, да накаже Емиръ-тѣ, Шеръ Аали, за непочтени-тѣ му обходѣ съ Майоръ Каварнари, и, второ, да отмести мнимо-то докѣченіе на Емиръ-тѣ върхъ Лордъ Лейтона, Английскій-тѣ Губернаторъ на Индіѣ; но въ сѣщностъ зашто тя ся бои отъ Русіѣ.

Папа Никола I разрѣши на Българы-тѣ да отварятъ бой прѣзъ Великы Но-сты въ случай на крайнѣ нуждѣ. Видѣ ся че и Англия ся нуждае отъ такова разрѣшеніе за да може да оправдава несправедли-тѣ си боеве съ страхъ-тѣ си отъ Русіѣ. Нека видѣмъ сега има ли си мѣсто-то това дѣто Англия ся страхува отъ Русіѣ.

Безсмыслино разширеніе-то на Рус-кы-тѣ владѣнія дава причинѣ отъ на-чало на всѣкога да вѣрва че Русіѣ единъ день ще достигне до едно положеніе шото да застрашава единъ кой-да-е дѣр-жавѣ. Възвеличеніе-то на Русіѣ въ вла-дѣнія и жителство, въ силѣ и богатство, е было по-големо прѣзъ послѣдно-то сто-лѣтіе, отъ колкото това на Англіѣ въ сѣщо-то вѣмѣ. Русіѣ е една грамад-на Имперіѣ, заловена въ едни и сѣщи прѣдѣлы. Тя покрыва 1/4 часть отъ ли-це-то на земѣ-тѣ, като е два пъти по-големо отъ Сѣдинены-тѣ Дѣржавы съ Аласкѣ, и като надминува по про-странство всѣкѣ единѣ Имперіѣ, бы-ло древня, было нынѣшня. Владѣнія-та ѣ навѣтрѣ въ Азіѣ досѣгѣ едва ли не западнѣ-тѣ прѣдѣлы на Китай. Оче-та ще трѣба, като разширява земѣ-тѣ си, да прѣвземе и Кашгаръ и Буха-ръ на Истокъ, и Балкъ съ областъ-тѣ по-доло на Югъ, така шото да утвърди по-здрави плѣмѣны и политическы гра-ници. Тѣзи мѣста, когато ся прибавятъ на Русіѣ, ще подчинятъ подъ влады-чество-то ѣ вѣщны-тѣ Мухамеданскы на-редности въ Срѣднѣ Азіѣ, които сѣ отъ Турекско происхожденіе. По населеніе-то на Авганистанъ, ако и да исповѣда Му-хамеданскѣ вѣрѣ, не е отъ Турекско поте-кло, и слѣдователно даже едно възвели-ченіе на Русіѣ върху Авганистанъ нѣ-ма какво да безпокои Англіѣ за вла-дѣнія-та ѣ въ Истокъ.

Г-нъ Сайклеръ, единъ такъвъ наблю-детеленъ испытатель, въ единъ отъ кни-гы-тѣ си за Туркестанъ, казва: "Не е възможно да вѣрваме че Русіѣ има по-мысль да нападне Индіѣ," и слѣдъ като излага че вѣщны-тѣ нападенія ерѣщо Ин-діѣ сѣ ставали прѣзъ Афганистанъ, той доказва че Русіѣ може да приближи Индіѣ само прѣзъ Персіѣ; и той прѣдсказва че ако Русіѣ и Англіѣ нѣ-кога ся спрѣкатъ относително до Ин-діѣ, мѣсто-то дѣто ще ся ерѣщатъ ще бѣде Персіѣ.

Генералъ Скръ Х. Ролинскій твърдо поддържаше че единъ войнѣ съ Авгани-станъ ще бѣде полезна за Английскы-тѣ интересы, зашто по този начинъ Ан-гличанѣ-тѣ ще могатъ да спрѣтъ Рус-ко-то шествіе къмъ Индіѣ-тѣ гра-ници. При вѣщо-то това той не отказва че Руско-то правителство *нѣтъ нѣтъ* е увѣрило Англіѣ че оныи областъ не влиза въ планъ-тѣ на Азіатскы-тѣ му владѣнія и че то нѣма какво да прави съ Авганистанъ.

Прѣдъ вѣщны-тѣ тѣзи истини, страхо-ве-тѣ на Англіѣ отъ Русіѣ ся явяватъ като безмѣстни и глупави. Слѣдователно Ан-глийскы-тѣ бой съ Авганистанъ не мо-же да ся извини нито даже и съ Бе-кѣново-то изрѣченіе: "Само единъ страхъ отъ единъ належащъ опасностъ е за-конна причина за войнѣ"; зашто въ този случай нѣмаше належаща опасностъ и за това не трѣбаше да има страхъ. Ви-ди ся че собственно-то ѣ земе-любіе прави Англіѣ да мисли че Русіѣ не охот-ствува освѣнъ за Английскы-тѣ владѣнія. Ето зашто Английскы-тѣ лѣвъ ся спуст-нѣ възъ Авганистанъ безъ да иска да знае тамъ ли е или не Руска-та мечка.

Какѣ роли-тѣ тѣзи двѣ съперническую-щы дѣржавы ще играятъ въ бѣдѣ-то на варварскы-тѣ народы въ Срѣднѣ Азіѣ никой не може да прѣдскаже. Че тѣзи роли ще бѣде твърдѣ важна, ни-кой не ся съизнѣва. Руско-то управленіе въ Азіатскы-тѣ области, колкото и да е издѣвнително за Русіѣ, е захванѣло ве-че, спорѣдъ както силно утвържда Г-нъ Скайлеръ, да произвожда благотвори-ны слѣдствія измежду Азіатско-то насе-леніе. Знаемъ така сѣщо че Англий-ско-то управленіе въ Индіѣ, колкото и да е самолюбиво по духъ-тѣ си и омра-зно по начинъ-тѣ си, пакъ е принеело значителнѣ ползѣ на Индіѣ-тѣ.

ПОСЛѢ ШО?

Въ слово-то си на едно угощеніе на консерватисты Лордъ Салисбери, слѣдъ като говори за главны-тѣ точки на Берлинскы-тѣ Договоръ че сѣ ся испѣ-нили, продължава:

Разумѣва ся, было бы твърдѣ смѣло ако азъ ся омытахъ да прѣдсказвамъ за бѣдѣ-то. Азъ вѣрвамъ че главны-тѣ Европейскы Силы, като иматъ доста свои работы да ги занимаватъ, желѣйтъ миръ и ще го пазятъ. Азъ вѣрвамъ че буря-та на послѣднѣ-тѣ петъ години вече у-тихнува, и че наши-тѣ трудове ще про-изведѣтъ добры сѣтѣны. По рѣшеніе-то на Европѣ важны-тѣ положенія на Срѣ-диземно море, които ся заплашвахъ отъ събитія-та прѣдѣ двѣ години, трѣба да бѣдѣтъ Европѣйска работа; и Турціѣ, надѣямы ся, Турціѣ прѣобразува, Тур-ціѣ облѣгнѣта на задоволны подданици, трѣба да задѣржи тѣзи важны по-ложенія за ползѣ-тѣ на Европѣйскы миръ. Азъ не искамъ ни за единъ минутѣ да скрѣжъ мѣхногѣ-тѣ, които лѣжатъ

първо прѣдъ Турекско-то Правителство, и послѣ прѣдъ сѣлѣзны-тѣ му. Миръ-тѣ, който сега ся дава на Турціѣ е едно прѣ-миріе, и отъ употребеніе-то на това прѣ-миріе ще зависѣ бѣдѣ-то. Ный знаемъ че Турціѣ-тѣ притежаватъ отличны добродѣ-тели, които ги правятъ благоденствени и велики; и че земѣта, въ коѣто тѣ обита-ватъ, е забѣлѣжителна за естественны-тѣ си богаты источницы; но ный още знаемъ че Правителство-то, което до сега е у-правляло оныи страны, е было растлѣ-но и злоупотѣбително. Азъ вѣрвамъ и ся надѣямъ че Турекско-то Правителство не ще пропусне добрый-тѣ случаи кой-то сега му ся дава, че то ще ся въ-сползува отъ послѣднѣ-тѣ рѣшенія на Е-вропѣ зеты за неговѣ ползѣ. То, о-баче, може да прѣнебръгне длѣжностъ-тѣ си. Ленивость-та, нерадивость-та, из-мѣнничество-то и развращеніе-то може-бы да надмогнѣтъ върху оныи въ чѣ-то рѣцѣ е власть-та, и тогава ще бѣ-де вѣмѣ за Европѣ да рѣшава ужа-сителны задачи; но ный вече испѣднѣ-мы длѣжностъ-тѣ си.

ИСПРАЩАНІЕ-ТО НА КНЯЗЪ ДОН-ДУКОВА ВЪ ВАРНѢ.

Писхѣтъ на Куріе д'Ориѣ отъ Варнѣ: Вчера на 4-й того, Князь Дондуковъ си отиде вече отъ Българекско-то Кня-жество.

Той ся качи въ паракходъ-тѣ Великы Дукъ Константинъ и трѣгнѣ за Цар-иградъ, дѣто ще прѣстои три-четыри дѣня, и послѣ ще отиде за Русіѣ. Прѣдѣ да трѣгне, градъ-тѣ му направи едно уго-щеніе въ Муниципалнѣ-тѣ градинѣ, край море-то; на това угощеніе приеж-ствувахъ горны-тѣ чиновници на Рус-кы-тѣ главенъ шабѣ, градскы-тѣ чинов-ници, Българекскы-тѣ и Гръцкы-тѣ вла-дѣцы и пратеници отъ окръжіе-то да кажѣтъ Сбогомъ на Императорскы-тѣ Комисарѣ.

Много слова ся произнесохъ на уго-щеніе-то, въ коѣто ся въсхвалявахъ го-лѣмы-тѣ услуги които Князь Дондуковъ направи на странѣ-тѣ. Гръцкы-тѣ вла-дыка поднесе единъ напѣвѣкъ, за честь на Царя Освободителя на Княжество-то. Додѣто траеше угощеніе-то, музика-та не прѣстанѣ да свири.

Като ся свърши угощеніе-то, прате-ници-тѣ врѣхнѣхъ на Князь-тѣ адресы, съ които населеніе-то искава призна-телни-тѣ си чувства за трудовѣ-тѣ кон-то Негово Высочество положи за да снабди странѣ-тѣ съ едно толкова за-доволително управленіе.

При пристанище-то, ученици-тѣ на разны-тѣ исповѣданія бѣхъ наредени въ два реда и пѣяхъ пѣсни когато Князь-тѣ минаваше.

Негово Высочество ся качи на единъ ладіѣ и трѣгнѣ отъ крайбрѣжіе-то по-ерѣдъ грѣмогласны ура! ура! отъ стра-нѣ на народъ-тѣ. Щомъ влѣзе въ пара-ходъ-тѣ, топовѣ-тѣ почнѣхъ да гърмятъ, и паракходъ-тѣ ся подвигнѣ и слѣдъ малко испѣзнѣ отъ прѣдъ очѣ-тѣ ни. Всѣ-день градъ-тѣ бѣше накыченъ съ знамена. Князь Дондуковъ оставя въ Българіѣ драгоцѣненъ споменъ, който ще ся прѣ-дава отъ поколѣніе на поколѣніе. Кога-то погледнемъ грамадинѣ-тѣ слѣдствія на негово-то управленіе, ный оставаме сма-янѣ прѣдъ силы-тѣ които ся та-хъ въ неговѣ-тѣ личностъ. Въ условія-та въ които ся намираше Българіѣ, трѣбваше челоуѣкъ като Князь Дондукова за да излѣзе на главѣ на вѣщны-тѣ мѣчно-

ти. Въ вѣтрѣшны-тѣ работы той разви-дѣятелность испѣрнѣхъ; въ вѣщны-тѣ, единъ тактичѣ ловѣж и испѣпрѣдѣж. Той всѣкога направи за добро-то на Кня-жество-то, и той заслужѣ отъ странѣ-тѣ на жители-тѣ вѣщнѣ признателность.

Негово Высочество пристѣгнѣ въ градъ-тѣ ни, и мина-ла-та сѣбботѣ трѣ-нѣ за Одессѣ.

КНЯЗЪ-ТѢ ВЪ СОФІѢ.

Писхѣтъ ни, казва Куріе д'Ориѣ отъ Софіѣ:

1-й Юліѣ. — Днесъ по два часа слѣдъ пладѣ Князь Александръ влѣзе търже-ственно въ столицѣ-тѣ на Българіѣ.

Никога прѣемъ не е былъ по-блискавъ: не по-малко отъ 20,000 челоуѣци бѣхъ отишли прѣдъ Негово Высочество до Ру-сенскы-тѣ врата, дѣто бѣше издѣгнѣта една триумфална арка; тамъ на Князь-тѣ ся поднесе, по прѣданіе, хлѣбъ-тѣ и соль-та.

Въ градъ-тѣ, множество голѣмо слѣ-дваме по Негово Высочество, който я-здеше на конѣ, придруженъ отъ свѣтъ-тѣ си, отъ Управителя, и отъ Град-скы-тѣ Свѣтъ.

Купове селяни отъ два-та пола окръ-жавахъ множество-то и цѣпехъ възду-ха съ вѣстерженны ура! Вѣщны-тѣ про-зорцы бѣхъ поплѣнени съ хора и всѣ-кой дѣгаше по едно знаме или краѣжъ при шествіе-то на Княза.

Улицы-тѣ бѣхъ обкычены съ множе-ство знамена и постаны, и на всѣко-кюше бѣхъ въздѣгнѣты триумфалны врата.

Негово Высочество отиде право въ-церкѣ за да ся благослови. Послѣ ся заведе въ палатъ-тѣ, дѣто го посрѣщ-нѣхъ депутатѣ, министри-тѣ, генера-ли-тѣ, и пр.

Князь-тѣ има войнѣшка паружность; физиономіѣ-та му вдѣхнува съчувствіе; калпакъ-тѣ чудѣ-но му прилѣча.

Вечеръ-та, освѣтленіе; никога Софіѣ не бѣше видѣла толкова свѣтила; въ у-лицы-тѣ свѣтеше като денѣ. Хыляди фе-нери освѣтѣвахъ града, освѣнъ свѣщы-тѣ по прозорцы-тѣ. Вѣща народность бѣше повысила знаме-то си; вѣща кѣ-ща бѣше накычена съ знамена. Гради-на-та ерѣщо Княжескы-тѣ палатъ бѣ-ше пълна съ свѣтъ.

По-послѣ, единъ отредъ съ машалы, съ музичѣ на чело, мина прѣзъ глав-ны-тѣ улицы, послѣдванъ отъ купове народъ.

Музика-та и множество-то отидохъ прѣдъ палатъ-тѣ. Негово Высочество ся яви на балкона и каза на народа едно кратко словце. Пѣсни ся чухъ отведѣ. Празденство-то и вѣсторѣ-тѣ ся продѣл-жихъ до утро-то. Продавницы-тѣ, кафе-нета-та и проч. никакъ не ся затворнѣхъ.

2 Юліѣ. — Днесъ, понедѣльникъ, друго о-свѣтленіе, новъ празникъ. Улицы-тѣ сѣ-както вчера; посѣщенія-та испрѣстанны; селяни-тѣ и селянѣ-тѣ пакъ идѣтъ. На всѣкѣ владѣе порядѣкъ най-свър-шенъ, и, голѣмо чудо за единъ новѣ-странѣ, ни едно зашѣпаніе не станѣ.

Князь-тѣ посѣти лагеръ-тѣ, който от-стои два километра отъ градъ-тѣ. Така, Негово Высочество, при вѣщо-то си дълго пѣтешествіе, не губи вѣмѣ.

Щѣхъ да забравѣмъ да споменѣ за о-свѣтленіе-то на планинѣ-тѣ Витошѣ. Голѣмы огнѣве освѣтнѣхъ небе-то; свѣ-тлина-та и свѣтъ-тѣ производѣхъ оча-рователнѣ противоположность.

Забълъжнхмы съ съжаление, че Мюсулмани-тъ не ся показяхъ въ това обстоятелство. Тѣ останахъхъ всѣкой у дома си, печални и безмълвни; жилищата имъ ся отличавахъ отъ други-тъ по отечествіе-то на знамена и свѣтлинж. Това поведене е, по мое-то мнѣніе, твърдѣ неполитично.

3-й Юлій: Днесъ, вторникъ, нѣсто-то въсхыщеніе: освѣтленіе както вчера и завчера. Улицы-тъ сж пълны съ свѣтъ и кола. Князь-тъ промижъ изъ градъ-тъ вчера и днесъ: възтерженны выкове ся чуѣхъ отведѣ; всѣка вечеръ множество-то ся натиска прѣдъ Князова палатъ. Снощи Българи отъ двата пола, като виждахъ че само единъ прозорецъ, прозорецъ-тъ на Княза, бѣше освѣтенъ, запитахъ единъ другъ: „Защо не ся ожени Князь-тъ?“

4 Юлій. — Днесъ, сръда, ше ся провѣрятъ правителствени-тъ службы, ко-вчезинчества-та и проч.

Утрѣ, казватъ, ше има угощеніе въ палатъ-тъ, и едно парламентарно събрание за нѣколко дни. Много высаящи въпроси ше ся рѣшатъ въ това събрание.

Честь на народа на Българскъ-тъ столицъ, който ся показа достоенъ за благодаренія-та, ако и не пълны, които днесъ притежава.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Единъ телеграмъ отъ Софій, отъ 6 Юлій, извѣстива че Министерство-то на Българско-то Княжество ся образувало. Лица-та, които съставятъ това първо Българско Министерство сж слѣдующы-тъ:

Г. Бурмовъ, Министръ на Вътрѣшны-тъ Дѣла.

Г. Балабановъ, Министръ на Вънкашны-тъ Дѣла.

Г. Начовичъ, Министръ на Финанси-тъ.

Г. Грековъ, Министръ на Правосъдїе-то.

Г. Парензовъ, Министръ на Войнъ-тъ.

Г. Парензовъ е Рускы полковникъ, който е былъ главенъ въ щаба на едно Руско военно тѣло. Другы-тъ членове на Министерство-то сж извѣстни вече на Българскы-тъ народъ. Министръ на Просвѣщеніе-то, както ся види, още не ся е назначилъ.

Робертъ Колемъ. Годшны-тъ публичны испытанія въ това учебно заведение ся окончихъ минжлы-тъ четвъртъкъ на 5-й того. Въ този день, който бѣше ся опрѣдѣлилъ за слова-та на окончающы-тъ курсъ-тъ си ученицы и за раздаване награды-тъ, Г. Вошбжрнъ, достойно-управляющы-тъ това заведение, бѣше поканилъ всѣкы-тъ си прїатели да присѣтствувать.

Тѣзи година свършихъ курсъ-тъ на науки-тъ, които ся прѣподаватъ въ това училище, десетъ ученицы. Отъ тѣхъ шесть сж Българи; тѣ сж слѣдующы-тъ Гда и говорихъ по слѣдующы-тъ прѣдмѣты:

1. Ив. Каранджуловъ отъ Бытоль, говори на Българскы за „Цль-тъ на народный животъ.“

2. Димитръ Ганчовъ отъ Дрънво, говори за „Народно-то Единство.“

3. М. Милковъ отъ Пловдивъ, на когото прѣдмѣтъ-тъ бѣше „Вилхелмъ Орангскый.“

4. Сандо Теневъ отъ Къзанлъкъ, на когото прѣдмѣтъ-тъ бѣше „Въкъ-тъ на Реформацій-тъ.“

5. Цоно Тотевъ отъ Габрово, който на

маше за прѣдмѣтъ „Образователно-то вліаніе на Тарговиж-тъ.“

6. Ник. Матеевъ отъ Котель, който говори на Френскы за „Величіе-то и отпаданіе-то на Гръціѣ.“

Като отдавамы пристоинжъ похвалжъ на всѣкы-тъ тѣзи господа, не считамы за излишно да споменемъ за прїятно-то впечатление което ни направи слово-то на Господинъ-тъ отъ Бытоль. Г. Каранджуловъ, като прѣдставитель въ Р. Колежъ на нашы-тъ Македонскы братія, утвърди, вѣрвамы, мѣзина невѣдущы, въ едно по-точно мнѣніе за Българскы-тъ на Македоніѣ.

Когато ученицы-тъ свършихъ слова-та си, Г. Вошбжрнъ имъ раздаде дипломы-тъ за бакалавры, като обяви по-напрѣдъ че училище-то тѣзи години дава почетны титлжъ магистръ на Гда К. Стопловъ и П. Дмитровъ, които свършили науки-тъ на училищны-тъ курсъ първы-тъ на 1871 и вторы-тъ на 1872. Г. Директоръ-тъ, съ едно длъжко словце, припомни на тѣзи, които свършихъ ученическо поприще и стѣпять въ дѣйствителныя животъ, че длъжностъ на всѣкого отъ тѣхъ е да способствува за просвѣщеніе-то на народа си: „Идѣте между народа си и работѣте“, каже той; „но не да разваляте а да съзидате; за жалость много има които да събѣрятъ, но малцина сж които да въздигать.“ Послѣ той обяви че за напѣрѣдъ курсъ-тъ на коллегіѣ-тъ, безъ приготовително-то отдѣленіе, ше объма не четъри, както до сега, но петъ години, за да може да ся провозжда повече врѣме въ изученіе-то на мѣстны-тъ языцы. Г. Директоръ-тъ забълъжи, и праведно, че ако е честь на единъ Българинъ, Арменецъ или Гръкъ да знае Англійскый языкъ, безчестіе е ако не знае добръ матерныя си языкъ. Поканихъ ся послѣ да адресиратъ ученицы-тъ и учителны-тъ имъ Американскый-тъ посланикъ Г. Мейнардъ, Г. Капитанъ-тъ на единъ Американскы флотъ, и другъ единъ Господинъ отъ странъ-тъ на Англіѣ-скъ-тъ колоніѣ въ Цариградъ, слѣдъ което на прилежны-тъ ученицы отъ подолны-тъ классове ся раздадохъ награды. Церемоніята ся склучи съ единъ благодарителнжъ молитвжъ и съ испѣваніе-то на едно словословіе.

Тѣзи година въ Р. Колежъ е имало повече отъ 50 Българчета. Л.

Свѣтъ-тъ на Турскы-тъ Министры е рѣшилъ да ся назначатъ Турскы Комисары за да починатъ новы прѣговоры съ Гръцкы-тъ Комисары за поправленіе-то на Гръко-Турскъ-тъ границъ. Двама-та комисары, които Порта-та е назначила, сж Мюмфъ Ефенди, Министръ-тъ на Просвѣщеніе-то, и Генералъ Неджибъ паша, който щѣлъ да ся подпомага отъ Ларифъ паша, бывшій Турскый посланикъ въ Парижъ. Г. Брайла Армени, вторы-тъ Гръцкый Комисаринъ, пристигнжъ вече въ столицъ-тъ, и прѣговоры-тъ скоро щѣли да ся започнжтъ.

На другы-тъ день слѣдъ пристигваніе-то си въ Софій, Князь Александръ прїелъ на ауденціѣ Контъ Хевенхулера, дипломатическый-тъ агентинъ на Австрійско-то Правителство въ Княжество-то, който поднеслъ на Негово Высочество, отъ Императоръ Францъ Юсефа, гслѣмый-тъ кордонъ на Ордена Леополдъ.

Споредъ едно писмо отъ Букурещъ, въ Руманіѣ ся появила една безименна

брошура, въ кождо ся заплашвали Князь Карлъ и Руманско-то Правителство, въ случай че 7-й членъ на Руманскъ-тъ Конституціѣ ся унищожи. Дума-та е за ози членъ на Руманскъ-тъ Конституціѣ който стѣнява свободжъ-тъ на Евреи-тъ въ Руманіѣ, и който трѣба да ся унищожи споредъ едно рѣшеніе на Берлинскый-тъ Конгресъ.

Нѣкои Европейскы вѣстници сж обнародвали слѣдующы-тъ телеграмы: *Търново*, 25 Юлій. Турскы вторажены чѣты грабятъ и убиватъ жители-тъ въ окръжїѣ-та Османъ-Пазарско и Силистренско. Тука сж ся завърнали отъ Турскъ-тъ войскажъ 9,000 низами, уволнени отъ службжъ, и безредїѣ та имъ зематъ голѣмъ размѣръ. *Търново*, 2 Юлій. Възмущеніе-то на Мюсулманы-тъ въ Османъ-Пазарско-то окръжїе ся потуши отъ Българскы-тъ легіоны. Дѣветъ души Турци сж били убити и ранени. Въ число-то на плѣнны-тъ ся намѣрватъ и Турскы войнны. Мысли ся да ся обезоружа Мюсулманско-то население въ това окръжїе. — *Одесскы-тъ вѣстници* така сж ся обнародвали слѣдующы-тъ телеграмы: *Търново*, 28 Юлій. Обрѣжжени чѣты Мюсулманы обиратъ кѣщя-та и убиватъ Христїанскы-тъ селяны въ Османъ-Пазарско-то и Силистренско то окръжїе. Чѣты-тъ сж съставены отчасти отъ *редифы*, отъ които около деветъ хыляды сж ся вѣрнали въ Българіѣ.

Заповѣди сж ся дали да ся испратятъ десетъ баталіона Турскъ войскажъ въ Вола. Казватъ и за Албанскый-тъ Съѣзъ да е обявилъ на Портъ-тъ че той ше ся въспротиви и на Турскы-тъ войскажъ, ако тѣ ся опитатъ да прѣдадѣтъ нѣкоя часть отъ Албаніѣ на Гръціѣ.

На *Таймсъ* телеграфиратъ отъ Берлинъ че тимбры-тъ на Българскъ-тъ Пошж сж ся припознали отъ Пощенскы-тъ Управленія на всѣкы-тъ държавы.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШЫ.

Лондонъ, 5 Юлій. — Лордъ Кранбрукъ, Англійскый Министръ за Индіѣ, произнесе вчера, въ едно заявленіе отъ Англійскы консерватисты, едно слово съ което лордъ-тъ защищаваше Султана отъ нападенія-та противъ него че той не испълнилъ извѣдѣнжъ обѣщанія-та си за прѣобразование въ Турціѣ. Лордъ Кранбрукъ каза че положеніе то е мѣчно, и че тѣриѣніе е пуждно. Наименованіе-то на Мидхатъ паша за Управитель на Сиріѣ было показалецъ на благонамѣренность тѣ на Султана, и начало на прѣобразование. Лордъ Кранбрукъ склучи като каза че Турко-Англійско то прїятелство е залогъ противъ силитни даже по-страшны отъ досегашны-тъ.

Лондонъ, 6 Юлій. — Ферманъ-тъ на новыя Хадивъ, който сега ся подложилъ на одобреніе-то на Султана, подтвърдявалъ всѣкы-тъ правдины дадени на Египетъ съ прѣдшны-тъ ферманы, съ това исклученіе, обаче, че на Хадива не ся дава право да склучава договоры съ други държавы. Ферманъ-тъ ше ся съобща на Англіѣ и Франціѣ само полуофицијално.

Лондонъ, 6 Юлій. — Послѣдны-тъ извѣстіѣ, които сж ся прїели отъ Кеиптаунъ, извѣстиватъ че Царъ-тъ на Зулу-тъ провадилъ единъ пратеникъ въ станъ-тъ на Англіѣ-скъ-тъ прѣдходящъ войскажъ съ

прѣдложенія за миръ, придружены съ единъ слоновъ жбъ, въ знакъ на покорность.

Букурещъ, 6 Юлій. — Руманскый-тъ Князь е прїелъ оставжъ-тъ на Братіѣ новъ-тъ Кабинетъ.

Каиръ, 7 Юлій. — Говори ся утвъртезно че новы-тъ Египетскый Хадивъ ше отиде въ Цариградъ прѣзъ Поемориѣ за да направи поклонъ на Султана.

С. Петербургъ, 7 Юлій. — Царъ-тъ ше посѣти Императоръ Вилхелма въ Кингсбергъ прѣзъ врѣме-то на идущій воененъ прѣгледъ.

Віена, 9 Юлій. — Кораби-тъ на Рѣскъ-тъ флотъ, които прѣзъ войнжъ-тъ сж ся намѣрвали при уетїѣ-та на Дунава, сж прїели заповѣдъ да отплувать въ Одесскъ.

Римъ, 9 Юлій. — Новото Министество, въ отношеніе къмъ чуждестраннѣ дѣла, нѣло да държи пачало-то на пародности, и ше поддържа распорѣжданїѣта на Берлинскый-тъ Договоръ въ Турко-Гръцкъ-тъ распрїѣ.

С. Петербургъ, 10 Юлій. — Ужасенъ пожаръ избухнжлъ въ Нижній Новгородъ, и направилъ нѣколко мѣстница въ градъ-тъ на пепель.

Лондонъ, 9 Юлій. — Единъ телеграмъ отъ Носъ Добръ Надежджъ извѣстива че Англійскы-тъ войскажъ прїетнигнжли (кака?) въ столицъ-тъ на Зулуѣ-скый-тъ царъ.

Лондонъ, 10 Юлій. — Единъ телеграмъ отъ Носъ Добръ Надежджъ извѣстива че Англійскы-тъ войскажъ разбили Зулу-тъ, и плѣнили отъ тѣхъ голѣмо множество Зулуѣ-скый-тъ царъ живо ся прїелѣдвалъ.

Въ Камаржъ-тъ на Прѣдставители-тъ Г. Буркъ, като отговаряше на едно запытаніе за свирѣности-тъ извѣршенїѣ надъ Еврейскы-тъ бѣжанцы въ Палестина, каза че Турскы-тъ власти зели пуждѣны-тъ мѣркы.

ИЗВѢСТІѦ.

Долоподписанный имамъ честь да вѣстѣжъ на почитаемжъ-тъ публикжъ, и направихъ изново въ Одринъ Зинада Алтъ, собственны-тъ си ханъ, който бѣше изгорѣлъ. Всѣкой, който бы слѣлъ въ него, ше намѣри чистотжъ, добръ прѣемъ и умѣренность на цѣны-тъ.

Одринъ Притежатель
16 Юнія 1879. Матейчо Ханджовъ.

Цвѣта Станкова, отъ Село Раковица въ Софийскый-тъ Округъ, моли ся на свѣтъ си Петра Димитріева, когото не знае, и ся намира отъ единъ годинжъ насамъ, и ся обади.

Текуща-та цѣна на пары-тъ
Отъ 100 гроша Т. лира.

	Гр.	Гр.
Меджидіѣ . . .	106. 15	Рускы полъ
Бешликъ . . .	117. 50	Наполеонъ
Бакжръ . . .	315. —	Кремницъ . .
Кайме ново 1,020. —		Англ. лира 10. —

Консолиде гр. 12. —
Акціи на Румел. желѣзницжъ фр. 46. —
11 Юлій 1879.

Издава ся отъ Американско-то Евангелие
Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницъ-тъ на А. Х. Болджановъ.